

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113212403
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3113212403.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpený zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti odporcovi: U. T., trvale bytom Y. nad X., tohto času na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou L. K. P., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, ul. Petrovská 10, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 195,71 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 17.05.2013 doručený návrh pôvodného navrhovateľa (Consumer Finance Holding a.s.), ktorým sa proti odporcovi domáhal, aby súd rozhodol o splnení jeho povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 195,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 08.10.2010 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 22.02.2010 s odporcom uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. 1929158, na základe ktorej poskytol odporcovi pôžičku v sume 214,38 eur. Odporca sa zaviazal vrátiť pôžičku v 9 mesačných splátkach vo výške 24,51 eur. Odporca si túto povinnosť splnil iba čiastočne, vrátením sumy 49,02 eur. Nezaplatením ďalších splátok sa dostal do omeškania, v dôsledku čoho veriteľ listom zo dňa 16.09.2010 vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dňa spísania návrhu odporca dlžné splátky neuhradil, pričom jeho celkový dlh je 195,71 eur.

V priebehu konania došlo na základe návrhu navrhovateľa k zmene navrhovateľa, a to uznesením zo dňa 14.01.2014, v dôsledku postúpenia uplatnenej pohľadávky počas konania. Odporcovi sa návrh na začatie konania súdu nepodarilo doručiť do vlastných rúk, pretože sa nepodarilo zistiť miesto jeho pobytu. Preto súd uznesením zo dňa 03.07.2014 ustanovil odporcovi v konaní opatrovníčku, ktorej bol návrh na začatie konania doručený dňa 04.07.2014. K návrhu sa opatrovníčka odporcu nevyjadřila.

V priebehu konania podaním zo dňa 07.10.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to na stranu odporcu. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj opatrovníčke odporcu riadne oznámený. Navrhovateľ proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu namietal, pričom súd na základe tejto námietky rozhodol

uznesením č.k. 17C/276/2014 - 55 tak, že vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporcu je prípustné. Toto uznesenie bolo potvrdené aj odvolacím súdom. Vedľajší účastník na strane odporcu sa v konaní nevyjadril, iba oznámil svoj vstup do konania.

Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu navrhovateľa, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a opatrovníčku odporcu. Pojednávanie sa zúčastnil iba právny zástupca navrhovateľa. Opatrovníčka odporcu sa z neúčasti na pojednávaní vopred ospravedlnila.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že navrhovateľ sa pridrižiava návrhu pôvodného navrhovateľa. Jeho podstatou je, že odporca si nespĺnil svoju zmluvnú povinnosť na základe zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvoril s pôvodným veriteľom, pôvodným navrhovateľom. Odporca sa zmluvne zaviazal na vrátenie poskytnutej pôžičky, pričom svoj dlh si splnil iba čiastočne, a to úhradou dvoch mesačných splátok spolu vo výške 49,02 eur, teda v splátkach po 24,51 eur. Súčasťou zmluvy o pôžičke sú aj Všeobecné obchodné podmienky. Odporca sa dostal do omeškania so splnením peňažného dlhu dňom 08.10.2010, nakoľko, ako vyplýva z kópie doručky na č.l. 6, zásielka, obsahom ktorej bola predžalobná upomienka, sa vrátila pôvodnému navrhovateľovi dňa 04.10.2010, pričom odporcu vyzval na úhradu dlžnej sumy do troch dní od doručenia tejto výzvy. Posledným dňom lehoty tak bol deň 07.10.2010.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: originálom zmluvy o pôžičke, Všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou, kópiou poštovej obálky na č.l. 6 a prehľadom splátok a úhrad. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil tento pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov a rozhodol o návrhu.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1, ods. 2, ods.3 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak. Na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm.a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 125 Občianskeho súdneho poriadku za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Vo všeobecnosti pre občianske súdne konanie platí, že bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje predovšetkým navrhovateľa, ktorý sa návrhom domáha svojho práva. Takisto platí, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania určitej tvrdenej skutočnosti zaťažuje v konaní toho účastníka, ktorý sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma. Odtiaľ tiež vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena. Neunesenie dôkazného bremena má za následok nepreukázanie tvrdenej skutočnosti, čo môže viesť aj k celkovému neúspechu v konaní.

Navrhovateľ odvodzuje svoje právo, ktorého sa v tomto konaní domáha, teda právo na zaplatenie žalovanej sumy, od Zmluvy o pôžičke č. 1929158 zo dňa 22.02.2010, ktorú uzatvoril s odporcom jeho postupca pohľadávky, teda pôvodný navrhovateľ. Túto skutočnosť však navrhovateľ v konaní ním predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal. O tejto skutočnosti navrhovateľ súdu predložil listinný dôkaz, originál zmluvy o pôžičke. Z tohto listinného dôkazu súd zistil, že z neho nevyplýva uzatvorenie zmluvy o pôžičke č. 1929158 zo dňa 22.02.2010, ale inej zmluvy o pôžičke, označenej číslom: 1023485394. Takisto z nej nevyplýva poskytnutie pôžičky v sume 214,38 eur, ale iba v sume 175 eur, ktorej výška zodpovedá kúpnej cene zakupovaného spotrebiteľského tovaru. Na základe uvedeného súd konštatuje, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania rozhodnej skutočnosti, ktoré ho ako navrhovateľa v tomto konaní zaťažuje. Ide o skutočnosť existencie konkrétneho záväzkového (zmluvného) vzťahu medzi účastníkmi konania, z ktorého mala vzniknúť uplatnená pohľadávka navrhovateľa, resp. nespĺnený záväzok odporcu. Súd pritom vykonal všetky navrhovateľom označené dôkazy. Navrhovateľom predložená zmluva o pôžičke sa týka právneho vzťahu, z ktorého plnenia sa navrhovateľ v tomto konaní, na základe podaného návrhu na začatie konania, nedomáha.

Súd považuje za potrebné uviesť aj to, že podľa tvrdenia navrhovateľa súčasťou zmluvy o pôžičke majú byť aj Všeobecné obchodné podmienky. Súdu bol predložený listinný dôkaz označený ako Všeobecné obchodné podmienky. Po ich preštudovaní súd konštatuje, že tieto sú napísané nečitateľným písmom (veľkosť písma je minimalizovaná tak, že je nečitateľné). K obdobným skutočnostiam sa vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku 6Co/655/2013 zo dňa 17.12.2013, s ktorého odôvodnením sa súd stotožňuje aj v tomto konaní. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že vychádzajúc z komunitárneho práva - smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je potrebné starostlivo posudzovať spotrebiteľskú zmluvu a poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu. Na zákonom predpísaných náležitostiach spotrebiteľského úveru je potrebné bezvýhradne trvať, keďže ich účelom je predovšetkým jasná a zrozumiteľná úprava práv a povinností zmluvných strán a tým aj ochrana spotrebiteľa. Úverové podmienky, uvedené na rube úverovej zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, sú rozsiahle, písané takmer nečitateľným drobným písmom, že spotrebiteľ ani nemal reálnu možnosť pri podpisovaní úverovej zmluvy sa s nim oboznámiť, i keď obsahujú aj sankcie, poistenie a podobne. Už len túto okolnosť možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), keďže takýto spôsob úpravy zmluvných povinností možno považovať za nekalý.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trov konania ani nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporcu a vzhľadom na úspešnosť odporcu v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Pretože vedľajší účastník si právo na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Okrem vstupu do konania vedľajší účastník na strane odporcu žiadny iný úkon v konaní neurobil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.